

20 noiembrie 2018

Mesaj la conferința „România 2030: cum recuperăm decalajele față de Europa occidentală?” organizată de Camera de Comerț și Industrie a Municipiului București

Doresc să salut inițiativa Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București de a organiza o conferință care să dezbată cum poate recupera România până în anul 2030 decalajele față de Europa Occidentală, în care văd un impuls pentru elaborarea unei strategii pentru dezvoltarea economică în perioada 2019 – 2030. O astfel de strategie ar fi trebuit să existe chiar în timpul negocierilor pentru integrarea României în Uniunea Europeană și ea a devenit imperios necesară după 2007, pentru a echilibra interesele naționale cu cele impuse de apartenența la Uniunea Europeană. Din păcate, un astfel de proces nu a avut loc.

În 2012, când am înființat Forumul Academic Român, am încercat responsabilizarea elitelor intelectuale românești în jurul unui proiect național pentru prima jumătate a secolului XXI, gândit în consonanță cu proiectul european, societatea globală și societatea cunoașterii, dar plecând de la particularitățile geologo-geografice economice și culturale ale României care se regăsesc în identitatea națională. Din punctul nostru de vedere, un astfel de proiect istoric trebuia să plece de la o viziune asupra evoluției Europei și a lumii în următorii patruzeci de ani spre realizarea unei strategii de dezvoltare durabilă pentru primii douăzeci de ani, pe baza căreia să se poată elabora un set de politici publice coerente pentru programe de guvernare pe durata unui ciclu electoral.

Strategia de dezvoltare în cazul României, care deține o diversitate de resurse minerale ale subsolului și o mare varietate petrografică ce determină o diversitate a solurilor, se poate constitui numai după o corectă evaluare a potențialului subsolului și solului în scopul valorificării optime a acestuia. Este necesară analiza resurselor umane implicate în exploatarea resurselor naturale și industriale și, în final, resurselor financiare necesare planului de dezvoltare economică și socială. Numai astfel se poate evita lupta oarbă pentru împărțirea resurselor financiare în bugetele anuale care generează perpetuarea regimurilor politice clientelare.

Pentru România, care deține resurse proprii de petrol și gaz de calitate superioară și mari zăcăminte de sare și se bucură de existența unor soluri variate și

de calitate, refacerea și re tehnologizarea industriei petrochimice în cadrul unui fond național de investiții este o prioritate urgentă care poate asigura stabilitate pe termen lung. Atrag încă o dată atenția că, odată cu stabilirea unor raporturi corecte cu marile companii multinaționale din domeniul explorării și exploatărilor miniere, singurele care pot susține cheltuielile ridicate ale acestor operațiuni, trebuie avute în vedere riscurile implicării fondurilor de investiții și cele generate de speculațiile financiare care provoacă deliberat fluctuații și crize în domeniul exploatării și valorificării resurselor miniere și energetice. În același timp, numai o transparență totală asupra resurselor minerale aflate pe teritoriul național poate împiedica corupția în operațiunile de privatizare și valorificare a acestora, precum și manipularea opiniei publice prin mass media și prin rețelele de socializare, în folosul unor grupuri de interese oculte interne sau externe.

În perioada 2015 – 2017, împreună cu academicianul Nicolae Anastasiu, am publicat la Editura Academiei Române primele două volume din trilogia „Resursele minerale ale subsolului României” – „Minerale industriale și roci utile” și „Minerale metalice și minereuri” –, iar cel de-al treilea – “Resursele energetice convenționale și neconvenționale ale României” – se află sub tipar. Suntem astfel în măsură, la capătul a mai multor ani de cercetări, să oferim tuturor celor interesați un inventar complet al zăcămintelor României, ordonate după criterii științifice, economice și administrativ teritoriale.

Avem însă nevoie de mai mult decât de o simplă inventariere a resurselor naturale ale solului și subsolului românesc. Avem nevoie de un nou mod de a înțelege fenomenele economice, politice și sociale determinate de relația lor cu resursele minerale și de a găsi soluții avantajoase pentru utilizarea acestora pe termen scurt, mediu și lung și de un efort al elitelor intelectuale românești care, pe baza investigării aprofundate a identității României, să poată să îngemăneze viziunile și idealurile generațiilor succesiv coexistente ale României europene. Dacă clasa politică nu a reușit finalizarea unei astfel de strategii, poate că reprezentanții mediului economic vor prelua inițiativa Camerei de Comerț și Industrie a Municipiului București și vor găsi puterea de a duce la bun sfârșit acest mare proiect național.

